

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ
УНІВЕРСИТЕТ ПЕЙС (НЬЮ-ЙОРК)

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ ФІЛОЛОГІВ
«ЗАХІД-СХІД» (ТБІЛІСІ, ГРУЗІЯ)

ХІІІ МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ

„ Діалог культур як засіб пізнання світу, шлях до взаєморозуміння”

27 квітня

ХАРКІВ 2020

Діалог культур як засіб пізнання світу, шлях до взаєморозуміння: матеріали XIII Міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених та студентів. Укладач: В. В. Ігнатова - Харків: ХНУБА, 2020. - 170 с.

Кафедра української мови та мовної підготовки іноземних громадян

Тези доповідей друкуються в авторській редакції. Автори відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за належність поданого матеріалу їм особисто, за правильне цитування джерел та посилання на них.

Опубліковані тези доповідей на XIII Міжнародній науково-практичній конференції молодих вчених та студентів (Харків, 27 квітня 2020 р.) розглядають як теоретичні, так і практичні питання сучасності в контексті взаємодії різних культур і формуванні гуманістичних цінностей.

Опубліковані матеріали представлені громадянами Марокко, Алжиру, Єгипту, Китаю, Монголії, Лівану, Бангладеш, Беніну, Туркменістану, Казахстану, Росії, України.

ЗМІСТ

Адли Уссама (Марокко) Язика народов Марокко	3
Аїт Уасагу Іліас (Марокко) Найпоширеніша мова у світі - арабська	5
Аїхар Мохамед (Бангладеш) Культурні відмінності і шляхи до порозуміння (на матеріалі української та коморської культур).....	7
Арутюнян Алина (Туркменистан) Роль молодежного сленга в житті студентів ХНУСА....	8
Ахмед Ахмед Махди (Египет) Моя родина - Арабская Республика Египет	10
Бабай Л. В. (Україна) Языковая картина мира глазами иностранных студентов	13
Басанець Дар'я (Україна) Інтернет-спілкування в аспекті проблем сучасної мовної культури	16
Білокін Ілона (Україна) Language is the soul of the people.....	18
Близнюк А.О., Жидкова В.С. (Україна) Милозвучність української мови.....	19
Бойко Лідія Павлівна (Україна) Вивчення та вживання присвійного займенника «свій» в українській мові іноземними студентами, зокрема в аудиторії іспаномовних студентів	21
Бойченко А.В., Любецкая В.В. О некоторых особенностях современной языковой картины мира.....	24
Бурлака В. О. (Україна) Роль мови у формуванні загальної культури	26
Ван Суецін (Китай) Особливості формування інформаційної культури в іноземних студентів	30
Варлашкіна Анастасія, Абдулаев Расім (Україна) Походження назв грошей в українській мові.....	31
Волошина В.С. (Україна) Історія культури як історія людства	33
Гаврилова М. О. (Україна) Роль мови у формуванні загальної культури людини.....	36
Галкіна Т.В. (Казахстан) Претексты с казахизмами в современном русскоязычном медиапространстве Казахстана	39
Гоголь О. В. (Україна) Спадкоємність. Традиції і новаторство в культурі.....	43
Дашченко О. И., Шахина Ю. Г. Предъявление русского слова на начальном этапе обучения РКИ.....	45
Деревянко Л. О. (Україна) Мова - душа народу. Як топоніми відображують вплив історичних подій на державу.....	49
Дімітров Д. Д. Психологічне налаштування студентів на діалог на початку лекції: досвід авторитарної і гуманістичної педагогіки	53
Дуплякина А.В. Коннотативный потенциал фитонимов в русском языке	54
Ель Адам Салма (Марокко) Марокканські національні традиції у формуванні культурних цінностей	56
Єна А. С. (Україна) Особливості мовної особистості у лінгводидактичному аспекті.....	58
Illia V, Zolotaiko, Anastasiia V. Cholombytko (Ukraine) 10 reasons why learning english is the best decision you have ever made	60
Ібрагімова У. А. (Україна) Новаторство у формуванні культурних цінностей через призму світогляду поколінь	64
Ігнатенко Е. М. (Россия) Стилистическая маркированность сленговых выражений	67

Бойко Лідія Павлівна (Україна)

Запорізький державний медичний університет

ВИВЧЕННЯ ТА ВЖИВАННЯ ПРИСВІЙНОГО ЗАЙМЕННИКА «СВІЙ» В
УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ, ЗОКРЕМА В АУДИТОРІЇ
ІСПАНОМОВНИХ СТУДЕНТІВ

Загальновідомо, що під час вивчення іноземної мови, студенти, особливо на початковому етапі навчання, активно використовують навички рідної мови. Тому дуже важливо у своїй практиці враховувати усі можливі взаємовпливи рідної та іноземної мов, акцентуючи позитивні фактори (транспозиція) та послабляючи негативні (інтерференція).

Вживання присвійного займенника «свій» викликає значні труднощі у більшості студентів, які вивчають українську мову, як іноземну. Тому що присвійний займенник «свій» визначається такими специфічними функціями, які виділяють його з ряду інших присвійних займенників.

Присвійні займенники означають належність предмета, особи, явища до однієї з трьох осіб : «мій», «наш» - першій особі, «твій», «ваш» - другій, функцію займенника третьої особи виконує родовий відмінок займенника «він, вона, вони» відповідно «його, її, їх».

Займенник «свій» є зворотнім присвійним займенником і позначає належність кожному з трьох осіб :

I. «Я виконую «своє » (моє) завдання».

II. «Ти виконуєш «своє» (твоє) завдання».

III. «Він (вона) виконує «своє» (його, її) завдання».

Наявність загального значення «присвійності» у займенниках «мій, твій, ваш, наш» і займенника «свій» припускає у кількох випадках її синонімічну взаємозаміну, що особливо характерно у випадку, коли в реченні йдеться про щось, що належить тому, хто виконує дію, наприклад :

- Я розповідаю про «своє» = «моє» діло;
- Ти розповідаєш про «своє» = «твоє» діло.

У сучасній українській мові перевага належить саме цим синонімічним формам («свій, своя, своє, свої»).

Але для третьої особи така (синонімічна) заміна неможлива. Порівняйте:

- Він розповідає про «своє» ≠ він говорить про його діло.

В останньому випадку можна розуміти, що «він» = «хтось» розповідає про діло когось іншого.

Розглянемо випадок, коли присвійний займенник «свій» позначає, на перший погляд, двозначний сенс висловлювання. Це характерно для речень, є можна виділити кілька третіх осіб. Наприклад :

- Викладач попросив студента віднести книги у свою кімнату.

Виникає запитання : у чию? Кімнату викладача чи студента. І саме тут виявляється основна особливість присвійного займенника «свій», який означає належність предмета лише тому, хто є агентом дії. У даному випадку «агент» або ініціатор дії є викладач.

Таким чином, характерною особливістю присвійного займенника «свій» - позначати предмети або явища тільки тому, хто виконує дію, або ініціатору дії, тобто, як було підкреслено, «агенту» дії.

Відносно присвійних займенників в іспанській мові. Вони бувають двох типів:

- 1) присвійні займенники - прикметники;
- 2) присвійні займенники - іменники.

Перший тип цих займенників стоїть перед іменником і згоджується з ним у числі та роді.

а) іспанські форми «vuestro, -a, -os, -as» перекладаються на українську мову займенниками «ваш, ваша, ваші» та вказують на належність предмета кільком або багатьом особам, до кожного з яких, хто говорить може звертатися на «ти».

б) присвійний займенник - прикметник «su» узгоджується у числі та роді не з іменником, який позначає певного власника чогось, а з іменником, який вказує на предмет володіння. Тому «su idea» можна перекласти на українську мову, як його ідея, її ідея, ваша ідея, їх ідея.

А щоб уточнити того, хто володіє чимось, можна з контексту або за допомогою особових займенників третьої особи з прийменником «de».

Але між іспанськими присвійними займенниками-прикметниками і українськими присвійними займенниками є ряд диференціацій. Тому необхідно знати наступне: зворотній український присвійний займенник «свій» вказує на належність того чи іншого об'єкту або явища суб'єкту мовлення і може відноситися до усіх трьох осіб однини та множини. А на іспанській мові кожний особовий займенник має відповідні присвійні займенники, як у порівняльній таблиці (в іспанському варіанті перед предикатом не ставиться особовий займенник: на нього вказує особове закінчення дієслова (предиката):

я беру свій зошит ти береш	tomo mi cuaderno
свій зошит він (вона) бере	tomas tu cuaderno
свій зошит ви берете свій	toma su cuaderno
зошит ми беремо свій	toma su cuaderno
зошит вони беруть свій	tomamos nuestro cuaderno
зошит ви берете свій	toman su cuaderno
зошит	toman su
	або tomáis vuestro cuaderno.

Присвійний займенник «свій» = відповідні іспанські «su», «suyo» означають, що об'єкт належить I, II, або III особам при наявності, що ця особа виконує в реченні функцію агента дії.

Присвійні займенники- іменники, як правило, вживаються самостійно, замінюючи в реченні іменник. Зазвичай перед ними стоїть означений артикль. Артикль не пишуть, коли займенник стоїть після дієслова «ser» - бути. Такі займенники -іменники змінюються по родах і числах і узгоджуються з іменниками, які позначають, кому належить цей предмет, а не з особами, яким цей предмет належить.

I - el mío
 la
 mía
 lo
 mío
 los
 míos.

Якщо у реченні йдеться про об'єкт, який належить агенту дії (суб'єкту), або об'єкт належить зовсім іншій особі, тоді присвійний займенник «свій» у першому реченні вживається, а у другому реченні займенник має форму третьої особи, наприклад:

- Брат відправив свого листа;
- Брат відправив його листа.

Ці два речення мають значні діференції. У першому йдеться про лист, який належить саме йому (братові), це його власний лист, він є агентом дії.

У другому реченні лист належить зовсім іншій особі, а не брату, але брат відсилає лист іншої особи.

Якщо об'єкт не належить особі, агенту дії речення або у реченні відсутній агент дії, тоді не вживається присвійний займенник «свій». Наприклад:

- Біля нашого дому є сад	- Cerca de nuestro, casa hay un jardin
- Твоя книга залишилась в аудиторії	- Tu libro ha quedado en el aula
- Я одержав від сестри її фото	- He recibido de la hermana el foto de ella .

Відповідно «Грамматичним правилам» української мови присвійний займенник «свій» не вживається у номінативі, коли не називається власник. Але в деяких випадках цей займенник вживається у номінативі, але має зовсім інший сенс. Наприклад: це своя людина. Мається на увазі, що він не чужий, він один з нас.

Література

1. Виноградов В.С. Грамматика іспанської мови. - Вид-во «Вища школа», - 1965. - 451 с.
2. I.Pulkina, E.Zajava-Nekrasova. El ruso. Gramatica practica. - Moscu: "Idioma ruso". -